

[Justitsministeren]

»Den, som antaster folketingets sikkerhed eller frihed eller i øvrigt foretager nogen handling, der sigter til ved magtanvendelse eller trussel derom at aftvinge folketinget nogen beslutning eller hindre det i frit at udøve sin virksomhed, straffes med fængsel indtil 16 år eller under skærpende omstændigheder på livstid.

Stk. 2. Samme straf kommer til anvendelse på den, der på tilsvarende måde angriber eller over tvang mod kongen eller den, der med hjemmel i forfatningen fører regeringen, eller mod ministrene, rigsretten eller højesteret.«

Straffelovens § 137 er sålydende:

»Den, som søger at forhindre afholdelsen af lovlig offentlig sammenkomst, straffes med bøde eller hæfte eller under skærpende omstændigheder, særlig når handlingen har været forbundet med voldsom eller truende adfærd, med fængsel indtil 2 år.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der ved larm eller uorden forstyrrer offentlig samling af folketinget, Færøernes lagting, kommunale eller andre offentlige råd, gudstjeneste eller anden offentlig kirkelig handling, eller som på usømmelig måde forstyrrer ligfærd.«

Som det er almindeligt bekendt, blev folketinget den 28. marts 1985 på grund af blokader forhindret i at påbegynde sit møde den pågældende dag kl. 9. Som anført ovenfor er der i grundloven og i straffeloven givet bestemmelser med henblik på at værne folketingets arbejde, og som giver mulighed for strafforfølgning i tilfælde af lovovertrædelser.

Efter retsplejeloven er det politiets opgave at efterforske formodede lovovertrædelser, og jeg kan i den forbindelse oplyse, at jeg ikke er bekendt med, hvorvidt der eventuelt måtte være indgivet anmeldelse til politiet om, at et folketingsmedlem har medvirket til at hindre andre folketingsmedlemmers frie adgang til folketinget.

Spm. nr. S 963

Til udenrigsministeren (29/3 85) af:

Thoft (SF):

»Agt Danmark at støtte den i FNs menneskerettighedskommission fremlagte rapport af Asbjørn Eide og Chama Mubanga-Chipoy-

ya, som anbefaler, at retten til militærnægtelse godkendes af FN som en fundamental menneskeret?«

Begrundelse

I disse dage afholdes der møde i FNs menneskerettighedskommission. Et af de spørgsmål, som kommissionen skal tage stilling til, er Asbjørn Eides og Chama Mubanga-Chipoyas rapport om minoritetsrettigheder for militærnægtere. Heri anbefales det, at retten til militærnægtelse godkendes af FN som en fundamental menneskeret.

Danmark har længe udmærket sig ved i verdensmålestok at have en af de vel mest liberale ordninger for militærnægtere. Alle kan af samvittighedsgrunde overføres til civilt arbejde, ligesom der nu er åbnet op for en alternativ og fredsrelevant tjeneste i f.eks. fredsbevægelser, u-landsarbejde og lignende.

Dette giver efter spørgerens mening Danmark en særlig forpligtelse til at støtte de mennesker andre steder i verden, som endnu ikke har sådanne muligheder for at undgå militærtjeneste, når denne strider imod den pågældendes dybe overbevisning. I mange af de lande, vi ellers sammenligner os med, kastes militærnægtere fortsat i fængsel for derefter atter at blive indkaldt til militærtjeneste. Nægter de fortsat militærtjeneste, kastes de atter i fængsel osv. Særlig forfulgte er militærnægtere i en lang række af den tredje verdens lande, hvor dødsstraf ikke er ubekendt, men også i Østeuropa må militærnægtere imødesee langvarige fængselsstraffe efterfulgt af berufsverbod.

Spørgeren vil derfor på det kraftigste opfordre regeringen til at støtte ovennævnte rapport i FNs menneskerettighedskommission.

Svar (15/4 85):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Danmark er blandt de lande, der i FN tog initiativ til udarbejdelse af den omfattende rapport om retten til militærnægtelse af samvittighedsgrunde, som spørgeren henviser til. Baggrunden for vor deltagelse i dette initiativ er vor traditionelle holdning på menneskerettighedsområdet og den liberale danske indstilling til civil værnepligt.